

การประเมินรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษสำหรับ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กาญจนา ปรวบพาล

Gronlund (1971 : 8) กล่าวว่า การประเมินคือการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนในรูปของจำนวนที่วัดได้และข้อมูลในรูปของการบรรยายเพื่อนำมาตัดสินใจโดยอาศัยความคิดเห็นของผู้ประเมิน Payne (1974 : 13) เสนอขั้นตอนในการประเมินหลักสูตรไว้ดังนี้ 1) ระบุวัตถุประสงค์ของการประเมิน 2) วางรูปแบบของการประเมินที่เหมาะสม 3) เลือกวิธีการเก็บข้อมูล 4) เก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 5) วิเคราะห์ข้อมูล 6) เปรียบเทียบข้อมูลกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการประเมิน และ 7) สรุปผลการประเมิน Richards และ Rodgers (1986 : 158) เสนอว่าการประเมินเป็นกระบวนการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อตัดสินว่าการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ และ Alderson (1987) กล่าวถึงการประเมินว่า ผู้ประเมินต้องมองทั้งด้านบวกและด้านลบเพราะผลทางด้านลบมักจะให้ข้อคิดในการปรับปรุงหลักสูตรมากกว่า

สำหรับบทความนี้ ผู้เขียนต้องการประเมินรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษ โดยใช้ข้อมูลที่อยู่ในรูปของจำนวน และข้อมูลที่อยู่ในรูปของการบรรยายเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนรายวิชานี้โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเรียนการสอน

ซึ่งได้แก่ วัตถุประสงค์ บทเรียน กิจกรรม การประเมินผล และผู้สอน

กลุ่มประชากร กลุ่มประชากรที่ศึกษาในงานวิจัยนี้เป็นนิสิตคณะรัฐศาสตร์ปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษปีการศึกษา 2530 ศึกษาแผนกรัฐประศาสนศาสตร์ (บุคคล) จำนวน 9 คน ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 2 คน ปกครอง 8 คน การคลัง 9 คน และสังคมวิทยา 2 คน นิสิตทั้ง 30 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มนิสิตเก่งและกลุ่มนิสิตอ่อน กลุ่มนิสิตเก่งคือ นิสิตที่ได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษระดับดีมากและระดับดี (เกรด A และ B) ซึ่งมีจำนวน 11 คน และกลุ่มนิสิตอ่อนคือนิสิตที่ได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษระดับพอใช้ (เกรด C) ซึ่งมีจำนวน 19 คน กลุ่มนิสิตเก่งที่ตอบในแบบสอบถามก่อนเริ่มเรียนทั้ง 11 คน (100%) ระบุว่าชอบภาษาอังกฤษมาก ในขณะที่กลุ่มนิสิตอ่อน 8 คน (42.11%) ระบุในแบบสอบถามว่าชอบภาษาอังกฤษมาก และอีก 11 คน (57.86%) ระบุว่าชอบภาษาอังกฤษน้อย

เครื่องมือในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามแบบ rating scales เพื่อใช้ประเมินวัตถุประสงค์ของรายวิชาก่อนเริ่มเรียนและ

หลังจากการเรียนรู้สิ้นสุดลง สำหรับการประเมินองค์ประกอบอื่นของการเรียนการสอน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิดให้นิสิตแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่อไปนี้

1. บทเรียน
2. กิจกรรม
3. การประเมิน
4. ผู้สอน

การวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ของรายวิชา ผู้วิจัยใช้ t-test (Correlated Samples) เพื่อเปรียบเทียบความเห็นของผู้เรียนว่ารายวิชานี้ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด และสำหรับการประเมินองค์ประกอบอื่น ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์เอกสารโดยสรุปความเห็นของผู้เรียนในรูปของการบรรยาย

ผลการวิเคราะห์และการอภิปรายผล

วัตถุประสงค์ของรายวิชาที่ให้ นิสิต ประเมิน มี 6 วัตถุประสงค์คือ

1. สามารถอ่านบทความทางวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
2. สามารถเขียนสรุปใจความสำคัญจากบทความทางวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้
3. สามารถอ่านบทความทางวิชาการเกี่ยวกับรัฐศาสตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษได้
4. สามารถเขียนสรุปใจความสำคัญจากบทความทางวิชาการเกี่ยวกับรัฐศาสตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษได้
5. สามารถอ่านตำราภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับรัฐศาสตร์ได้
6. สามารถเขียนสรุปใจความสำคัญจากตำราภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับรัฐศาสตร์ได้

ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่า นิสิตมีความเห็นว่าได้เรียนรู้จากรายวิชานี้ ความแตกต่างมีค่านัยสำคัญทาง

สถิติทุกวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตามความรู้สึกของนิสิตในการเรียนรู้วัตถุประสงค์แต่ละวัตถุประสงค์ไม่เท่ากัน สำหรับนิสิตเก่งมีความเห็นว่า สามารถเขียนสรุปใจความสำคัญจากบทความทางวิชาการเกี่ยวกับรัฐศาสตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษได้มากที่สุด (14.29%) สามารถอ่านตำราภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับรัฐศาสตร์ได้ และสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญจากตำราภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับรัฐศาสตร์ได้รองลงมา (14.28%) แต่เปอร์เซ็นต์ใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์การเขียนสรุปใจความสำคัญจากบทความทางวิชาการเกี่ยวกับรัฐศาสตร์ สำหรับวัตถุประสงค์การอ่านบทความทางวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปเป็นอันดับรองลงมา (13.00%) และวัตถุประสงค์การเขียนสรุปใจความสำคัญจากบทความทางวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปและการอ่านบทความทางวิชาการเกี่ยวกับรัฐศาสตร์เป็นลำดับสุดท้าย เปอร์เซ็นต์ความแตกต่างก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วเท่ากับ 7.71%

สำหรับนิสิตอ่อนมีความเห็นว่าสามารถอ่านบทความทางวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้มากที่สุด (16.43%) และสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญจากบทความทางวิชาการเกี่ยวกับรัฐศาสตร์ได้น้อยที่สุด (10.43%) ซึ่งวัตถุประสงค์นี้ตรงข้ามกับนิสิตเก่งซึ่งรู้สึกว่ารวดลุดวัตถุประสงค์นี้มากที่สุด วัตถุประสงค์ที่นิสิตอ่อนรู้สึกว่ารวดลุดมากที่สุดเป็นอันดับสองคืออ่านตำราภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับรัฐศาสตร์ได้ (13.57%) อันดับสามคือเขียนสรุปใจความสำคัญจากบทความทางวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป (13.43%) อันดับสี่คือสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญจากตำราภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับรัฐศาสตร์ได้ (12.72%) และอันดับห้าคืออ่านบทความทางวิชาการเกี่ยวกับรัฐศาสตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษได้ (12.00%)

ถึงแม้ นิสิตจะมีความรู้สึกว่าได้เรียนรู้จากรายวิชานี้ แต่เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเท่านั้น ไม่ได้จากผลการสอบ และการที่ นิสิตทั้งสองกลุ่มรู้สึกว่าจะสามารถอ่านตำราภาษาอังกฤษเกี่ยวกับรัฐศาสตร์ได้ อาจเป็นเพราะกิจกรรมพิเศษที่ผู้สอนให้ทำซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป ในตอนที่เกี่ยวกับกิจกรรม นิสิตก่อนรู้สึกว่าจะสามารถเขียนบทความที่วิชาการเกี่ยวกับรัฐศาสตร์ได้น้อยที่สุดในขณะที่ นิสิตก่อนรู้สึกว่าจะสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของบทความที่วิชาการเกี่ยวกับรัฐศาสตร์ได้มากที่สุด แสดงว่า นิสิตก่อนเขียนเรื่องเฉพาะสาขาได้ดีกว่า นิสิตก่อน และ การที่ นิสิตก่อนรู้สึกว่าสามารถอ่านบทความที่วิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้มากที่สุด อาจเป็นเพราะเนื้อหาไม่ต่างจากภาษาอังกฤษพื้นฐานที่เคยเรียนมาแล้ว อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบทั้งสองกลุ่ม นิสิตก่อนมีความรู้สึกว่าได้เรียนรู้จากรายวิชานี้มากกว่า นิสิตก่อน แต่เปอร์เซ็นต์ของการเรียนรู้อย่างไม่สูงมากนัก เปอร์เซ็นต์สูงสุดเพียง 16.43% ซึ่งอาจเป็นเพราะรายวิชานี้มีวัตถุประสงค์มากเกินไป

ในการที่จะปรับปรุงวัตถุประสงค์รายวิชานี้ จำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบอื่นเพื่อให้ได้ข้อมูลว่า ควรจะปรับปรุงด้านใด ข้อมูลต่อไปนี้ แสดงความเห็นของนิสิตเกี่ยวกับบทเรียนของรายวิชานี้

สำหรับด้านเนื้อหาของบทเรียน นิสิตก่อนส่วนใหญ่เห็นว่าบทเรียนเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปดีแล้ว และ นิสิตก่อนเห็นว่าเนื้อเรื่องค่อนข้างดี แต่บทเรียนและการสอบไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กัน และมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทเรียนบางบท สำหรับบทเรียนเกี่ยวกับรัฐศาสตร์ นิสิตก่อนเห็นว่าเรื่องที่เลือกมามีจะเอื้อกับนิสิตบางแผนกและไม่เจาะลึกในสาขา โดยสรุป นิสิตส่วนใหญ่ค่อนข้างจะพอใจกับบทเรียน แต่ความพอใจแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล

ในค่านกิจกรรมแบ่งเป็นสองลักษณะคือกิจกรรมที่อยู่ในบทเรียนและกิจกรรมที่ผู้สอนให้ทำเป็นโครงการของแต่ละบุคคล (Individual project) กิจกรรมในบทเรียนมุ่งสอนให้นิสิตได้ทักษะในการอ่านและเขียน โดยจัดกิจกรรมเป็นแบบกิจกรรมกลุ่ม และโครงการของแต่ละบุคคลมุ่งให้ผู้เรียนนำทักษะที่เรียนในห้องไปประยุกต์ใช้อ่านตำราหรือบทความภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกบทความเอง โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้สอน และติดตามการทำงานของนักเรียนเป็นระยะ โดยนับโครงการแต่ละบุคคลเป็นคะแนนเก็บชั้นหนึ่ง ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า นิสิตที่เห็นด้วยกับกิจกรรมกลุ่มคิดว่ากิจกรรมกลุ่มช่วยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ไม่น่าเบื่อ และทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการทำงาน แต่กิจกรรมกลุ่มที่ทำในชั้นเรียนมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา การร่วมมือของสมาชิกในกลุ่ม นิสิตก่อนมักจะไม่ค่อยทำและมักจะจับกลุ่มเฉพาะในกลุ่มคนที่รู้จักกัน และบางครั้งผู้สอนให้ทำกิจกรรมกลุ่มมากเกินไป สำหรับโครงการแต่ละบุคคลผู้สอนให้นิสิตแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. โครงการแต่ละบุคคลช่วยให้ นิสิตอ่านตำราภาษาอังกฤษได้หรือไม่
2. นิสิตมีปัญหาในการทำโครงการแต่ละบุคคลในค่านไหน
3. โครงการแต่ละบุคคลมีประโยชน์ในค่านใด
4. นิสิตมีกลวิธีในการทำโครงการแต่ละบุคคลอย่างไร
5. นิสิตมีข้อเสนอแนะอะไรเกี่ยวกับโครงการแต่ละบุคคล

นิสิตก่อน และ นิสิตก่อน ที่คิดว่าโครงการแต่ละบุคคลช่วยให้ตนอ่านตำราภาษาอังกฤษได้ เพราะได้รู้

ศัพท์เทคนิคที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน ผักการจับประเด็นสำคัญ ๆ โดยอาศัยหลักการที่ได้ฝึกเข้าช่วยเป็นการทำงานด้วยตนเอง และสามารถนำศัพท์ที่พบไปใช้ในการอ่านครั้งต่อไป อย่างไรก็ตามนิสิตมีความเห็นว่าโครงการแต่ละบุคคลมีข้อจำกัดคือ ไม่สามารถจับใจความได้หมดและการฝึกฝนโดยทำงานชิ้นเดียวไม่เพียงพอ

นอกจากปัญหาใหญ่ ๆ ที่กล่าวข้างต้น ผู้สอนให้นิสิตระบุปัญหาในการทำโครงการแต่ละบุคคลในเรื่องต่อไปนี้เป็นคือ

1. การเลือกรื่อง
2. การอ่านเรื่อง
3. การเขียนโครงร่างของเรื่องที่อ่าน
4. การเขียนสรุปใจความสำคัญ

สำหรับการเลือกรื่องนิสิตบางคนคิดว่าไม่เป็นปัญหาเพราะเลือกรื่องที่ตนเองสนใจอ่าน แต่คนที่มีปัญหา กล่าวว่า เรื่องที่เลือกมาอ่านยาวไป และนิสิตก่อนพบว่าเรื่องที่ตนเองเลือกยากไป (ในเรื่องของความยากผู้สอนได้บอกนิสิตแล้วว่า ให้ลองอ่านดูก่อนถ้าพบว่ายากเกินระดับให้เปลี่ยนเรื่อง) ส่วนปัญหาในการอ่านเรื่องนิสิตเก่งระบุว่าปัญหาเกิดจากศัพท์เฉพาะ ส่วนนิสิตอ่อนนอกจากมีปัญหาเรื่องศัพท์ ยังมีปัญหาเรื่องวลีและประโยคอีกด้วย ในเรื่องการเขียนโครงร่างของเรื่องที่อ่าน นิสิตระบุว่าไม่เป็นปัญหาเพราะลักษณะของเรื่องที่เลือกแบ่งเป็นหัวข้อและเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนมาแล้ว แต่นิสิตที่มีปัญหา กล่าวว่า ปัญหาเกิดจากการจับประเด็นหลักซึ่งเขียนไม่ชัดเหมือนในบทเรียน และนิสิตอ่อนบางคนยังมีปัญหาในการจับใจความหลักที่สำคัญ ๆ มาจัดเป็นหมวด สำหรับการเขียนสรุปใจความสำคัญ นิสิตที่เขียนโครงร่างของเรื่องที่อ่านได้จะไม่พบปัญหา แต่ที่ระบุว่า เป็นปัญหาคือการเขียนให้ถูกไวยากรณ์

นิสิต 21 คน มีความเห็นว่าโครงการแต่ละบุคคลช่วยเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น 11 คนคิดว่าโครงการนี้ช่วยในการอ่านตำราภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับรัฐศาสตร์ ช่วยเพิ่มความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น การเขียนใช้เทคนิคที่เรียนในชั้นเรียน เช่น การเดาความหมาย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

สำหรับกลวิธีในการทำโครงการแต่ละบุคคล ผู้สอนต้องการให้นิสิตนำทักษะที่เรียนจากบทเรียนไปประยุกต์ใช้ กลวิธีที่สอนในบทเรียนได้แก่ การอ่านคร่าว ๆ (skimming) การเดาศัพท์จากข้อความ (context clues) การจับใจความสำคัญ (main ideas) การเลือกหาคำตอบ (scanning for specific details) การเขียนโครงร่าง (outlining) และการเขียนสรุปความ (summary)

เนื่องจากผู้สอนเน้นทักษะการอ่านคร่าว ๆ การจับใจความหลัก การเขียนโครงร่าง และการสรุปความ และลักษณะงานที่ให้ทำมีการตรวจสอบทักษะดังกล่าว นิสิตทุกคนจึงระบุกลวิธีต่าง ๆ ยกเว้นการเขียนโครงร่างซึ่งนิสิตบางคนข้ามขั้นตอนนี้เพราะว่าลักษณะของเรื่องไม่เอื้อกับการทำโครงร่าง ที่น่าสนใจคือนิสิตเก่งบางคนระบุการบันทึกความคิดหลักของบทความและเรียงลำดับใจความก่อนนำมาเขียนโครงร่าง และหลังจากเขียนสรุปแล้วมีนิสิตเก่งบางคนเรียบเรียงคำพูดให้สละสลวย ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้ไม่ปรากฏในวิธีการทำของนิสิตอ่อน ส่วนขั้นตอนสุดท้ายที่ไม่มีนิสิตคนใดระบุเรื่องการตรวจสอบความถูกต้องของภาษาอาจเป็นเพราะผู้สอนระบุเกณฑ์ในการตรวจว่าจะดูจากความเข้าใจ ซึ่งผู้สอนควรระบุขั้นตอนนี้ ก่อนให้นิสิตทำโครงการแต่ละบุคคล และควรดูแลนิสิตอ่อนสำหรับขั้นตอนอื่นที่จะช่วยให้เขียนโครงร่างได้ดีขึ้น

นิสิตส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการได้ทำงานพิเศษชิ้นนี้และต้องการทำเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามนิสิตบางคน

เสนอว่าควรกำหนดหัวเรื่องให้ และมีการตรวจสอบว่า นิสิตเป็นพนักงานชั้นนี้ด้วยตนเอง

องค์ประกอบการเรียนการสอนอีกเรื่องหนึ่งซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์คือการประเมินผลสำหรับรายวิชานี้กำหนดค แนวในการประเมินผลดังนี้

1. การทดสอบกลางภาคและปลายภาค 80 %
2. แบบฝึกหัดบททวน 5 %
3. การร่วมกิจกรรม 5 %
4. การทำโครงการแต่ละบุคคล 5 %
5. การเข้าห้องเรียน 5 %

นิสิตที่เห็นด้วยกับการทดสอบกล่าวว่า การทดสอบทำให้ตื่นตัวต่อบทเรียน แต่นิสิตก่อนมีความเห็นว่าการสอบและบทเรียนไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กัน และการทดสอบไม่ควรมีบ่อยเกินไป

สำหรับแบบฝึกหัดบททวน นิสิตทั้งสองกลุ่มเห็นด้วยกับการประเมินโดยวิธีนี้ เพราะทำให้เตรียมตัวสำหรับสอบกลางภาคและปลายภาคได้ และยังชี้ให้เห็นข้อบกพร่องและพัฒนาการเรียนรู้อันของคุณและความยากอยู่ในระดับพอดีกับความสามารถ

นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนมีประโยชน์และฝึกให้ทำงานร่วมกันแต่ไม่เห็นด้วยกับการทำการบ้านส่งเพราะอาจไม่ได้ทำเอง นอกจากนี้ นิสิตก่อนยังมีปัญหาเรื่องเวลาในการทำเพราะมีเวลาน้อยไป และกิจกรรมการเขียนที่ทำได้ไวๆควรน้อยๆ ทำให้ไม่เกิดแรงจูงใจ

ทั้งนิสิตเก่งและนิสิตอ่อนมีความเห็นว่าการประเมินการเรียนรู้อีกจากโครงการแต่ละบุคคลเป็นวิธีการที่ดี ได้ฝึกทักษะการอ่านตำรา แต่มีความเห็นว่าควรมีมากกว่า 1 โครงการ และเรื่องที่ให้อ่านไม่ควรยาวเกินไป ความเห็นของนิสิตเรื่องนี้สอดคล้องกับคำตอบที่ให้ไว้ข้างต้น

สำหรับการประเมินวิธีสุดท้าย คือการสังเกตจากการเข้าห้องเรียน การประเมินโดยวิธีนี้นิสิตมีความเห็นเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่เห็นด้วยคิดว่าแสดงถึงความรับผิดชอบและเป็นคะแนนช่วย ส่วนนิสิตที่ไม่เห็นด้วยคิดว่าควรเก็บคะแนนจากความสนใจในห้องมากกว่า การเข้าห้องเรียนแต่เพียงอย่างเดียว

องค์ประกอบสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนคือผู้สอน เพราะมีส่วนทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

นิสิตส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีกับผู้สอนเพราะผู้สอนให้ความเป็นกันเอง ตั้งใจสอนและเข้าใจผู้เรียน แต่นิสิตมีความเห็นไม่สอดคล้องกันสำหรับการใช้ภาษาที่สอน นิสิตบางคน (นิสิต AFS) ต้องการให้ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนในขณะที่นิสิตก่อนต้องการให้ใช้ภาษาไทยในการอธิบาย ข้อเสียของผู้สอนคือพูดเร็ว และให้เวลานิสิตคิดน้อยเกินไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาของบทเรียนมีมากเกินไป

การสรุปผล

ในเรื่องของวัตถุประสงค์ทั้งนิสิตเก่งและนิสิตอ่อนคิดว่าได้เรียนรู้จากรายวิชานี้ แต่เปอร์เซ็นต์การเรียนรู้ยังไม่สูงมากนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัตถุประสงค์มีมากเกินไป ในการปรับปรุงวัตถุประสงค์ควรลดจำนวนวัตถุประสงค์ ถ้าเป้าหมายของวิชานี้ต้องการให้ผู้เรียนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสาขาวิชาที่เรียน ควรเพิ่มเวลาให้กับวัตถุประสงค์เหล่านี้ นอกจากนี้วัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและเขียนเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนมาจากวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานแล้ว อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ความเห็นของนิสิตเกี่ยวกับบทเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป นิสิตมีความเห็นว่าเนื้อหาที่น่าสนใจ ในการปรับปรุงหลักสูตรควรนำเนื้อหาเหล่านี้

นี้ไว้ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเป็นการปูพื้นฐานก่อนเริ่มเจาะลึกของแต่ละสาขาวิชา

สำหรับบทเรียนเฉพาะสาขาวิชา นิสิตมีความเห็นว่ายังครอบคลุมไม่หมดทุกแผนกวิชา ส่วนใหญ่หนักไปทางความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ในการปรับปรุงหลักสูตรควรเพิ่มให้ครบทุกแผนกวิชา และบทเรียนไม่ควรมีมากจนเกินไปจนผู้สอนต้องรีบสอนดั่งที่นิสิตระบุไว้ในส่วนที่เป็นกิจกรรม นิสิตส่วนใหญ่เห็นด้วยกับกิจกรรมกลุ่ม แต่ไม่ควรมีมากจนเกินไปและผู้สอนควรให้เวลาในการทำกิจกรรมกลุ่มมากขึ้น และควรควบคุมให้นิสิตในกลุ่มทำกิจกรรมทุกคน นิสิตส่วนใหญ่คิดว่าโครงการแต่ละบุคคลช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่านและเพิ่มศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาวิชาและเป็นการฝึกอ่านตำราภาษาอังกฤษจริง และควรให้ทำงานลักษณะนี้มากกว่าหนึ่งชิ้น

ในด้านการประเมินผลนิสิตมีความเห็นว่าควรทดสอบตรวจสอบสอดคล้องกับบทเรียน นิสิตเห็นด้วยกับแบบฝึกหัดทบทวนเพราะช่วยในการทำข้อสอบกลางภาคและปลายภาค และสามารถชี้ข้อบกพร่องของตนได้ สำหรับการร่วมกิจกรรมควรให้เวลามากกว่าเดิม และไม่ควรถูกเก็บคะแนนจากงานที่ทำนอกห้อง สำหรับเรื่องนี้ผู้สอนอาจประเมินพัฒนาการของผู้เรียนจากกิจกรรมนอกชั้นเรียน และในกรณีที่ต้องการเก็บคะแนนควรมีวิธีการที่รัดกุมมากกว่าเดิม นิสิตส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการประเมินการเรียนรู้จากโครงการแต่ละบุคคลและต้องการให้ผู้สอนเพิ่มคะแนนเก็บในส่วนนี้ ส่วนเรื่องการเก็บคะแนนจากการเข้าห้องเรียนความเห็นของนิสิตมีทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

นิสิตกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีกับผู้สอนซึ่งอาจเป็นเพราะนิสิตส่วนใหญ่ชอบภาษาอังกฤษ ดั่งที่ระบุไว้ก่อนเริ่มเรียน แต่ผู้สอนก็ควรปรับปรุงตัวเองโดยพูดให้ช้าลง ให้เวลานิสิตในการทำกิจกรรมมากกว่าเดิม และควบคุมให้นิสิตในกลุ่มทุกคนทำงานเท่า ๆ กัน

การประเมินรายวิชานี้เป็นการประเมินโดยดูจากความเห็นของผู้เรียนแต่เพียงด้านเดียวแต่ข้อมูลที่ได้จากผู้เรียนเป็นข้อมูลที่ตรงที่สุด เพราะผู้เรียนเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากหลักสูตร และการประเมินองค์ประกอบต่างๆ ในระหว่างที่มีการเรียนการสอน สามารถให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรมากกว่าการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนแต่เพียงอย่างเดียวดังที่ Long (1984) เสนอไว้ และข้อมูลในรูปของการบรรยาย มักจะให้รายละเอียดที่มีประโยชน์แต่ผู้ประเมินต้องแสดงให้เห็นว่าข้อมูลประเภทนี้ไม่มีอคติของผู้ประเมิน และข้อมูลที่นำมาใช้จะต้องช่วยผู้ประเมินให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ดังที่ Bachman (1981 : 115) กล่าวว่า

“...the most useful information is of an informal and subjective nature. This is not to say, however, that it cannot be systematic. Whatever the nature of the information collected for evaluation, it must meet the requisites that it covers the content of the program and enables the developer to relate outcomes to processes.”

ผู้เขียนได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน และหวังว่าข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงรายวิชานี้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากรายวิชานี้มากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- Alderson, J.C. The Nature of the Beast. In A. Wangsotorn, K. Prapphal, A. Maurice and B. Kenny (Eds.), *Trends in Language Programme Evaluation*. Chulalongkorn University: Printing House, 1987.
- Bachman, L.F. Formative Evaluation in Specific Purpose Program Development. In R. Mackay and J.D. Palmer (Eds.), *Languages for Specific Purposes : Program Design and Evaluation*. Rowley, Mass. : Newbury House Publishers, Inc., 1981.
- Gronlund, N.E. *Measurement and Evaluation in Teaching*. (2 nd. ed.). New York : Mcmillan, 1971.
- Long, M.H. Process and Product in ESL Program Evaluation. *TESOL Quarterly*, 1984, 18 (3), 409-425.
- Payne, D.A. (Ed.). *Curriculum Evaluation*. Washington, D.C. : Heath and Company, 1974.
- Richards, J.C. and T.S. Rodgers. *Approaches and Methods in Language Teaching : a Description and Analysis*. Cambridge : Cambridge University Press, 1986.